

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 10. Episcopi Norvicensis in Angliam reditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

Sæcul. XIII. vicus ac Rex Angliæ cæterique Principes
A.C. 1244. pes exteri agnovere.

Matth. Par. Cæsarem mox poenituit se Papæ ita
p. 556. 560. submisisse; atque post dies paucos recu-
favit exequi, quod per Oratores suos tam
D. ep. 645. solemniter promiserat. Qua de re Papa

Provincialem Thuringiæ Comitem ultimo Aprilis edocuit, ut Apostolicæ Sedis
fidus permaneret, adhortans. Interim
Fridericus Papam abstrusis ex insidiis
haud opinantem capere conabatur; qui-
bus detectis Innocentius cautiones ad-
hibendo sibi consuluit, etiam suis diffi-
dens. Ut partes augeter suas, festo
SS. Trinitatis die 29 Maji decem Cardi-
nales creavit, inter alios Joannem Toletium Anglum Cisterciensem monachum
eruditione sua conspicuum, quem Cardi-
nalem Presbyterum ad S. Laurentium in

Ughell. to. 1. Lucina renunciavit. Cæteros tunc pro-
p. 158. motos nobilitas sua potius, quam mores
Matth. aut doctrina commendaverat.
Westm. p. 315

§. X.

*Episcopi Norvicensis in Angliam
reditus.*

Matth. Par. Rex Angliæ Guilielmum Relium ab E-
p. 542. 544. piscopatu Norvicensi ad Vinconien-
545. sem translatum exagitare pergebat, ita,
ut hic Præsul, cum aliquamdiu Londini
abditus hæsisset, 20. Febr. 1244. conscen-

sa clanculum Tamesis nave in Galliam Sæcul. XIII.
 delatus Abbatis villam peteret, quo A. C. 1244.
 S. Rex Ludovicus virum spectabilem mi-
 fit, qui ipsius præsidium illi offerret, ur-
 bisque Consuli diceret, ut cives juberet
 paratos esse ad hospitem armata etiam
 manu tuendum, si quis Anglorum Regis
 nomine eum vexare vellet. Interim p. 558. 559.
 Principis hujus Orator Romæ contra il-
 lum stabat, sed incassum; Et Papa pro
 eodem Regi Angliæ litteras scripsit, qua-
 rum hæc summa est: *Non solum nullam ap. Rayn.*
nostrarum precum rationem duxisti, quas n. 18.
jam adhibuimus, ut hunc Præsulem in gra-
tiam reciperes; sed & in reverentiam, quam
ut filius nobis debes, peccasti, cum diceres,
nullam in Anglia postulationem a sancta
Sede te invito admitti posse, teque eandem
habere potestatem in temporalia, quam nos
in spiritualia, ita, ut nullus Episcopus tem-
poralium suorum possessionem absque tuo con-
sensu adire possit: cum tamen secundum
communem omnium Christianorum sensum
Apostolica Sedes a Deo liberam cunctis Ec-
clesiis providendi facultatem acceperit, nec
Principes hac de re consulere, aut eorum
consensum in electiones vel postulationes
petere teneatur. Dabat 28. Febr. Ne-
scio, an hodie Principem Christianum
invenias, qui his principiis assentia-
tur,

Papa

Sæcul. XIII.

A. C. 1244.

*Matth. Par.**ibid.**Id. p. 562.*

Papa scripsit etiam Reginae Angliæ, Archiepiscopo Cantuariensi ejus avunculo, Episcopis Vigornensi ac Herefordiensi, ut Antistiti Vinconienti in Regis gratiam reducendo efficacem navarent operam. Igitur Rex huic Præsuli, quas habere se putabat, conquerendi causas octo punctis comprehensas misit, decensque ac modestum responsum nactus, mitius cum illo agere cœpit. Denique in Angliam eum redire ac de favore suo ereptorumque omnium recuperatione securum esse jussit. Guilielmus S. Regi Ludovico pro ejus auxilio & beneficentia gratiis actis ingressus viam 5 Aprilis an. 1244 Dorobernium advenit. De reditu ejus tota gaudebat Anglia, exceptis quibusdam Aulicis, qui eum Regi exosum reddiderant: cæteri omnes minime dubitabant, quin prudentia maturoque judicio suo non tantum suam Diœcesin, sed Regnum universum in statum pristinum restitutus esset. Rex tam benigne acceptum, ac si nulla unquam inter ipsos dissensio fuisset, majore indies studio prosequetur.

§. XI.

*Initia S. Richardi Episcopi
Cicestriensis.*

*Vita ap.
Boll. to. 9.
p. 288.*

Verum hic Princeps alium sanctum Episcopum similem ob causam infestari